

تحلیل نقش سیاست‌های گردشگری در افزایش روحیه و انگیزه کار آفرینی در روستاهای شهرستان رامسر

محمد کاظم حلاج ثانی^۱، نصرالله مولائی هاشجین^{۲*} و محمد باسط قریشی^۳

۱. دانشجوی دکتری، گروه جغرافیا، واحد رشت، دانشگاه آزاد اسلامی، رشت، ایران

۲. گروه جغرافیا، واحد رشت، دانشگاه آزاد اسلامی، رشت، ایران

۳. گروه جغرافیا، واحد رشت، دانشگاه آزاد اسلامی، رشت، ایران

* نویسنده مسئول: Email: nmolaeih@iaurasht.ac.ir

چکیده مبسوط

مقدمه

کارآفرینی نیروی اصلی در توسعه اقتصادی به حساب می‌آید، که با استفاده از تغییر و نوآوری، رشد تولید و خدمات را به وجود می‌آورد. تعاریف بسیار زیادی درباره این مفهوم وجود دارد. برای بعضی کارآفرینی عمدتاً معنای نوآوری می‌دهد و برای بعضی دیگر معنای ریسک‌پذیری می‌دهد. عده‌ای آن را نیروی تثبیت کننده و متعادل کننده بازار می‌دانند و عده‌ای دیگر هم آن را راه‌اندازی و مدیریت یک کسب و کار کوچک می‌دانند. کارآفرینی روستایی عبارت است از تلاش برای خلق ارزش از طریق شناسایی فرصت کسب و کار، مدیریت خطرپذیری متناسب با آن فرصت، و بسیج کردن منابع انسانی، مادی و مالی لازم برای ایجاد کسب و کار در نواحی روستایی. از نظر ورتمن، کارآفرینی روستایی

عبارت است از ایجاد سازمانی جدید که یک تولید یا خدمت جدید را معرفی یا بازار جدیدی را ایجاد می‌کند و یا از فناوری جدید در محیط روستایی استفاده می‌نماید. کار آفرینی روستایی و نظام جدید اقتصادی - اجتماعی را در روستا نشان می‌دهد. امروزه، به نقش کارآفرینی در توسعه روستایی در سطح ملی توجه زیادی شده است، به‌طوری که در کشورهای درحال توسعه، برنامه‌های توسعه روستایی با تمرکز بر بهبود زندگی روستاییان و با هدف افزایش بهره‌وری مناطق روستایی در مسیر توسعه پایدار، و با هدف بهبود کیفیت زندگی روستاییان، اقتصاد سالم و حفظ محیط زیست اجرا می‌شود.

روش پژوهش

پژوهش حاضر از نظر هدف کاربردی و روش انجام پژوهش، توصیفی-تحلیلی است. برای گردآوری اطلاعات نیز از روش پرسشنامه استفاده شده است. جامعه آماری پژوهش حاضر، روستاهای هدف گردشگری در شهرستان رامسر بود. بر اساس مطالعات اسناد فرادست، ۲۵ روستای هدف گردشگری در این شهرستان شناسایی شد. برای نمونه‌گیری

نیز از روش تمام شماری استفاده شد و ۲۵ روستای هدف گردشگری، مورد بررسی قرار گرفت. در مجموع تعداد ۱۵۰ پرسشنامه توسط شورا و دهیاران روستاهای نمونه تکمیل شد. پس از گردآوری اطلاعات، برای تجزیه و تحلیل، از روش‌های آزمون تی تک نمونه‌ای، ضریب همبستگی پیرسون و رگرسیون خطی چند متغیره استفاده شده است.

یافته‌ها و بحث

مدت در روستاها، سیاست‌های ارتقاء فرهنگ عمومی در عرصه گردشگری در روستاها، سیاست‌های ارتقاء مشارکت زنان و دختران در فعالیت‌های گردشگری روستاها، سیاست‌های ارتقاء روابط اجتماعی گسترده بین جامعه میزبان و میهمان، اطلاع رسانی و تبلیغات مفید و کارآمد در جهت جذب و ماندگاری گردشگران در روستاها از لحاظ آماری رابطه معنی‌دار داشت. در بررسی رابطه میان متغیر نوآوری و خلاقیت و سیاست‌های گردشگری، این متغیر با ضریب $0/745$ و در سطح معنی‌داری $0/000$ ، بیشترین همبستگی و رابطه را با سیاست‌های ارائه برنامه‌های متنوع آموزشی در بخش‌های مختلف گردشگری روستایی داشت. براساس نتایج بدست آمده، متغیر پیوسته نوآوری و خلاقیت با سیاست‌های راه‌اندازی خانه‌های روستایی با جزئیات زندگی روستایی، ارائه آموزش‌های لازم برای حرفه‌ای‌ها و مدیران گردشگری روستاها، ارتقاء مهارت جوانان روستایی از طریق تجربه، آموزش و یادگیری بلندمدت در روستاها، سیاست‌های توسعه گردشگری روستایی در حوزه‌های متنوع سلامت، ورزش غذا و غیره، سیاست‌های ترغیب بخش خصوصی به فعالیت در توسعه گردشگری روستایی، سیاست‌های تقویت و ایجاد بازار محلی در روستا در بخش کشاورزی و صنایع دستی، سیاست‌های احیاء و فعال شدن صنایع روستاها، برگزاری جشنواره‌های متنوع روستایی از لحاظ آماری رابطه معنادار داشت.

نتیجه‌گیری

فرهنگ عمومی در عرصه گردشگری در روستاها تا حدود ۷۰ درصد از تغییرات متغیر اعتماد به نفس را دارد. متغیر ریسک‌پذیری بیشترین تأثیرپذیری را از سیاست‌های برگزاری دوره‌های آموزشی کوتاه مدت در زمینه گردشگری در روستاها با ضریب $0/637$ داشت. نهایتاً در خصوص متغیر نوآوری و خلاقیت، ارائه برنامه‌های متنوع آموزشی در بخش‌های مختلف گردشگری روستایی و سیاست‌های ترغیب بخش خصوصی به فعالیت در توسعه گردشگری روستایی بیشترین تأثیرگذاری را داشتند.

براساس نتایج ضریب همبستگی پیرسون در بررسی رابطه میان متغیر آینده‌نگری و سیاست‌های گردشگری، این متغیر با ضریب $0/657$ و در سطح معنی‌داری $0/000$ ، بیشترین همبستگی و رابطه را با سیاست‌های ترغیب بخش خصوصی به فعالیت در توسعه گردشگری روستایی داشت. رابطه میان متغیر اعتماد به نفس و سیاست‌های گردشگری، این متغیر با ضریب $0/711$ و در سطح معنی‌داری $0/000$ ، بیشترین همبستگی و رابطه را با سیاست‌های ارتقاء فرهنگ عمومی در عرصه گردشگری در روستاها داشت. براساس نتایج بدست آمده، متغیر پیوسته اعتماد به نفس با سیاست‌های ارتقاء امنیت در جاذبه‌های گردشگری روستایی، سیاست‌های جلوگیری از تخریب مناظر طبیعی و ساخت‌وسازهای غیر مجاز در روستاها، ارائه آموزش‌های لازم برای حرفه‌ای‌ها و مدیران گردشگری روستاها، سیاست‌های ارتقاء مشارکت زنان و دختران در فعالیت‌های گردشگری روستاها و نهایتاً با سیاست‌های افزایش توان و انگیزه بومیان به سرمایه‌گذاری در بخش گردشگری روستاها از لحاظ آماری رابطه معنادار داشت. در بررسی رابطه میان متغیر ریسک‌پذیری و سیاست‌های گردشگری، این متغیر با ضریب $0/652$ و در سطح معنی‌داری $0/000$ ، بیشترین همبستگی و رابطه را با سیاست‌های برگزاری دوره‌های آموزشی کوتاه مدت در زمینه گردشگری در روستاها داشت. براساس نتایج بدست آمده، متغیر پیوسته ریسک‌پذیری با ارتقاء مهارت جوانان روستایی از طریق تجربه، آموزش و یادگیری بلند

در پژوهش حاضر نقش سیاست‌های گردشگری در افزایش انگیزه و روحیه کارآفرینی در روستاهای هدف گردشگری شهرستان رامسر بررسی شد. نتایج نشان داد که ارتباط قابل توجهی میان این سیاست‌ها و شاخص‌های کارآفرینی وجود دارد. نتایج تحلیل رگرسیون خطی چند متغیره نشان داد که در زمینه تغییرات متغیر آینده‌نگری، ۵ سیاست تأثیرگذار هستند. در این چارچوب، سیاست‌های ترغیب بخش خصوصی به فعالیت در توسعه گردشگری روستایی با ضریب $0/637$ بیشترین قدرت پیش‌بینی تغییرات متغیر آینده‌نگری را داشت. براساس نتایج بدست آمده، سیاست‌های ارتقاء

حمایت مالی

این مقاله بدون حمایت مالی سازمانی انجام شده است.

مشارکت نویسندگان

این مقاله مستخرج از رساله دکتری رشته جغرافیا و برنامه‌ریزی روستایی بوده که با راهنمایی آقای دکتر نصرالله مولائی هاشجین و مشاوره آقای دکتر محمد باسط قریشی در دانشگاه آزاد اسلامی واحد رشت انجام گرفته است.

تعارض منافع

نویسندگان این پژوهش اعلام می‌کنند که در رابطه با انتشار مقاله ارائه شده به طور کامل از اخلاق نشر، از جمله سرقت ادبی، سوء رفتار، جعل داده‌ها و یا ارسال و انتشار دوگانه، پرهیز نموده‌اند

و منافی تجاری در این راستا وجود ندارد و نویسندگان در قبال ارائه اثر خود وجهی دریافت ننموده‌اند.

تشکر و قدرانی

این مقاله مستخرج از رساله دکتری رشته جغرافیا و برنامه‌ریزی روستایی بوده که در دانشگاه آزاد اسلامی واحد رشت انجام گرفته

است و از زحمات اساتید راهنما و مشاور در راستای انجام این پژوهش قدردانی می‌شود.

Analysis of the Role of Tourism Policies in Increasing Entrepreneurial Spirit and Motivation in the Villages of Ramsar County

Mohammad Kazem Hallaji Sani¹, Nasrollah Molaeih Hashjin^{2*} & Mohammadbaset Ghoreyshi³

1. Ph.D Student, Department of Geography, Rasht Branch, Islamic Azad University, Rasht, Iran

2. Department of Geography, Rasht Branch, Islamic Azad University, Rasht, Iran

3. Department of Geography, Rasht Branch, Islamic Azad University, Rasht, Iran

* Corresponding author: Email: nmolaeih@iaurasht.ac.ir

Extend Abstract

Introduction

Entrepreneurship is a major force in economic development, driving growth in production and services through change and innovation. There are many definitions of this concept. For some, entrepreneurship mainly means innovation, and for others, it means risk-taking. Some see it as a stabilizing and balancing force in the market, while others see it as starting and managing a small business. Rural entrepreneurship is the effort to create value by identifying business opportunities, managing risk appropriately for those opportunities, and mobilizing the human, material, and financial resources necessary to create businesses in rural areas. According to Wert man, rural entrepreneurship is the creation of a new organization that introduces a new product

or service, creates a new market, or uses new technology in a rural environment. Rural entrepreneurship and the new socio-economic system in the village. Today, much attention has been paid to the role of entrepreneurship in rural development at the national level, so that in developing countries, rural development programs are implemented with a focus on improving the lives of villagers and with the aim of increasing the productivity of rural areas in the path of sustainable development, and with the aim of improving the quality of life of villagers, a healthy economy, and protecting the environment.

Methodology

The present study is applied in terms of its purpose and research method, descriptive-analytical. The questionnaire method was used to collect information. The statistical population of the present study was the tourism target villages in Ramsar County. Based on the studies of primary documents,

25 tourism target villages were identified in this city. The whole-count method was used for sampling and 25 tourism target villages were examined. A total of 150 questionnaires were completed by the council and village heads of the sample villages. After collecting information, the

one-sample t-test, Pearson correlation coefficient, and multivariate linear

regression methods were used for analysis.

Results and discussion

Based on the results of Pearson's correlation coefficient in examining the relationship between the future-oriented variable and tourism policies, this variable, with a coefficient of 0.657 and a significance level of 0.000, had the highest correlation and relationship with policies encouraging the private sector to engage in rural tourism development. The relationship between the self-confidence variable and tourism policies, with a coefficient of 0.711 and a significance level of 0.000, had the highest correlation and relationship with policies to promote public culture in the field of tourism in villages. Based on the results obtained, the continuous variable of self-confidence had a statistically significant relationship with policies to promote security in rural tourism attractions, policies to prevent the destruction of natural landscapes and unauthorized construction in villages, providing necessary training for rural tourism professionals and managers, policies to promote the participation of women and girls in rural tourism activities, and finally with policies to increase the ability and motivation of locals to invest in the rural tourism sector.

In examining the relationship between the risk-taking variable and tourism policies, this variable, with a coefficient of 0.652 and a significance level of 0.000, had the highest correlation and relationship with policies for holding short-term training courses in the field of tourism in villages. Based on the results obtained, the continuous variable of risk-taking had a statistically significant relationship with improving the skills of rural youth through

experience, long-term education and learning in villages, policies to promote general culture in the field of tourism in villages, policies to promote the participation of women and girls in rural tourism activities, policies to promote broad social relations between the host and guest communities, and useful and efficient information and advertising to attract and retain tourists in villages. In examining the relationship between the innovation and creativity variable and tourism policies, this variable had the highest correlation and relationship with policies for providing diverse educational programs in different sectors of rural tourism, with a coefficient of 0.745 and a significance level of 0.000. Based on the results obtained, the continuous variable of innovation and creativity had a statistically significant relationship with policies for setting up rural houses with details of rural life, providing necessary training for professionals and managers of rural tourism, improving the skills of rural youth through experience, long-term education and learning in villages, policies for developing rural tourism in various areas of health, sports, food, etc., policies for encouraging the private sector to be active in developing rural tourism, policies for strengthening and creating local markets in the countryside in the agricultural and handicraft sectors, policies for revitalizing and activating rural industries, and holding various rural festivals.

Conclusion

In the present study, the role of tourism policies in increasing motivation and

entrepreneurial spirit in tourism target villages in Ramsar city was examined. The

results showed that there is a significant relationship between these policies and entrepreneurship indicators. The results of multivariate linear regression analysis showed that 5 policies are effective in the context of changes in the future-oriented variable. In this framework, policies encouraging the private sector to be active in rural tourism development had the highest predictive power of changes in the future-oriented variable with a coefficient of 0.637. Based on the results obtained, policies to promote public culture in the field of tourism in villages accounted for about 70 percent of the changes in the self-confidence variable. The risk-taking variable was most affected by policies to hold short-term training courses in the field of tourism in villages with a coefficient of 0.637. Finally, regarding the innovation and creativity variable, providing diverse educational programs in different sectors of rural tourism and policies encouraging the private sector to be active in rural tourism development had the highest impact.

Funding

There is no funding support.

Authors' Contribution

His article is an excerpt from a doctoral dissertation in Geography and Rural Planning, which was conducted under the guidance of Dr. Nasrollah Molaei Hashjin and the advice of Dr. Mohammad Baset Qureshi at Islamic Azad University, Rasht Branch.

Conflict of Interest

The authors of this study declare that they have completely avoided publication ethics, including plagiarism, misconduct, data falsification, or dual submission and publication, in relation to the publication of the presented article, and that there are no commercial interests in this regard, and the authors have not received any payment for presenting their work.

Acknowledgments

This article is an extract from a doctoral dissertation in geography and rural planning conducted at Islamic Azad University, Rasht Branch, and the efforts of the supervisors and advisors in conducting this research are appreciated.

References

- Akbarian Ronizi, S., Shaykh-Baygloo, R. (2016). The Analysis and Prioritization of Social Sustainability of Rural Environments (Case Study: Ghal'eh Biaban District Darab Sub-Province). *Geography and Sustainability of Environment*, 5(4), 35-47. https://ges.razi.ac.ir/article_492.html.
- Azadeh, S., & Varesi, H. (2019). Analysis on the Quality of Urban Tourism Spaces in the Yazd City in Order to Urban Tourism Development. *Urban tourism*, 6(3), 41-57. [doi:10.22059/JUT.2019.242274.389](https://doi.org/10.22059/JUT.2019.242274.389).
- Bredvold, R, Skålen, P. (2016). Lifestyle entrepreneurs and their identity construction: A study of the tourism industry. *Tourism Management*, 56, 96-105. [doi:10.1016/j.tourman.2016.03.02](https://doi.org/10.1016/j.tourman.2016.03.02).
- Brouwer, C. (2004). *Sustainable Development*. Exploring the contradictions Newyork: Methuen, PP: 47.
- Chigbu, U.E. (2012). Village Renewal as an Instrument of Rural Development: Evidence from Weyarn, Germany. *Community Development*, 43(2), 209-224. [doi:10.1080/15575330.2011.575231](https://doi.org/10.1080/15575330.2011.575231).
- Chowdhury, M.S. (2007). Overcoming Entrepreneurship Development Constraints: the Case of Bangladesh. *Journal of Enterprising Communities: People and Places in the Global Economy*, 1(3), 240-251. [doi:10.1108/17506200710779549](https://doi.org/10.1108/17506200710779549).
- Dinis, A. (2006). Marketing and innovation: Useful tools for competitiveness in rural and peripheral areas. *European Planning Studies*, 14(1), 9-22. doi.org/10.1080/09654310500339083.
- Dobrev, S., & Barnett, W. (2005). Organizational Roles and Transition to Entrepreneurship. *Academy of Management Journal*, 48 (3), 433- 449. [doi:10.5465/AMJ.2005.17407910](https://doi.org/10.5465/AMJ.2005.17407910).
- Erjaee, M., Moradnezehadi, H., Salvarzi, M., & Ghasemi, Y. (2016). Identifying and Prioritizing Effective Factors in Creating Rural Enterprises Clusters in Choram Township. *Journal of Rural Research*, 7(3), 504-515. [doi: 10.22007/1.20087373.1395.7.3.6.1](https://doi.org/10.22007/1.20087373.1395.7.3.6.1).
- Flora C. B. (2000). Market, state and civil society: creating advocacy action coalitions for rural development. *Rural Development News*.
- Figueiredo, E., & Raschi, A. (2013). Trekking out of the crisis: is there a role for rural tourism? Working group number: 17, XXV ESRS Congress, Florence, Italy, and 29 July- 1 August, 2013. <http://www.florenceesrs2013.com>.
- Fallah Haghighi, N. (2017). Rural Entrepreneurship Development Pyramid based on the principles of EU Rural Development Policies. *Journal of Entrepreneurship in Agriculture*, 4(1), 115-131. [doi:10.22069/JEAD.2017.13002.1250](https://doi.org/10.22069/JEAD.2017.13002.1250).
- Gamma C., Montserrat V., Gerda K., & Asuncion, B. (2004). Rural tourism in Spain: an Analyses of Recent Evolation. *Geoforum*, 35(6), 755-769. [doi:10.1016/j.geoforum.2004.03.005](https://doi.org/10.1016/j.geoforum.2004.03.005).
- Gulumser, A., Nijkamp, P., Baycan, T., & Brons, M. (2009). Embeddedness of Entrepreneurs in Rural Areas: A Comparative Rough Set Data Analysis. *Tinbergen Institute Discussion Papers*, 09-058/3, Available at SSRN: <https://ssrn.com/abstract=1447799> or <http://dx.doi.org/10.2139/ssrn.1447799>.
- Ghadirimasoum, M., Cheraghi, M., Kazemi, N., & Zaree, Z. (2014). Analysis of barriers to entrepreneurial development in rural areas: Bigelow Ghani district, city of Zanjan. *Journal Space Economy & Rural Development*, 3(7), 3-17. URL: <http://serd.khu.ac.ir/article-1-1949-fa.html>.
- Heriot, Kirk C., & Campbell, Noel D. (2002). A new approach to rural entrepreneurship: a case study of two rural electric cooperatives.
- Hoseyni, M.H., H., & Sazvar, A. (2012). Improvement of the quality of Yazd's tourism services, from foreign tourists' viewpoints. *Tourism Management Studies*, 6(16), 116-142. doi.org/10.22054/tms.2012.5093.
- Habibi Kaveshkouhi, H., Monshizadeh, R., & Razavian, M. (2019). Explaining the Role of Tourism in Rural Areas Entrepreneurship (Case Study: The Villages of Amlash and Rudsar). *Journal of Studies of Human Settlements Planning*, 14(2), 305-319. <https://sanad.iau.ir/Journal/jshsp/Article/1031459>.
- Izadi, H., & Barzegar, S. (2013). Entrepreneurship and Rural Development, Lessons from the Experiences of China. *Journal of Rural Research*, 4(4), 901-918. [doi:10.22059/JRUR.2013.50423](https://doi.org/10.22059/JRUR.2013.50423).
- Jaafar, M., Abdul-Aziz, A. R., Maideen, S. A., & Mohd, S. Z. (2011). Entrepreneurship in the Tourism Industry: Issues in Developing Countries. *International Journal of Hospitality Management*, 30(4), 827-835. [doi:10.1016/j.ijhm.2011.01.003](https://doi.org/10.1016/j.ijhm.2011.01.003).
- Karimi, M. H., Safdarinahad, M., & Amjadipour, M. (2014). Agricultural Development and Resistive Economy, as A Alternative to Oil Revenue. *Quarterly Journal of The Macro and Strategic Policies*, 2(6), 103-127. https://www.jmsp.ir/article_7371.html.
- Liu, A., & Wall, G. (2006). Planning tourism employment: a developing country perspective. *Tourism management*, 27(1), 159-170. [doi:10.1016/j.tourman.2004.08.004](https://doi.org/10.1016/j.tourman.2004.08.004).
- Lordkipanidze, M., Brezet, H., & Backman, M. (2005). The entrepreneurship factor in sustainable tourism development. *Journal of Cleaner Production*, 13(8), 787-798. [doi:10.1016/j.jclepro.2004.02.043](https://doi.org/10.1016/j.jclepro.2004.02.043).

- Maleki, S., & Sheykhi, H. (2009). *Analysis and classification indicators and determine development priorities in the region using factor analysis and cluster analysis method. Geography and Planning*, 14(29), 61-85. <https://www.magiran.com/paper/918313>.
- Nik Raftar, T., & Nosratifar, Z. (2017). Analysis of Entrepreneurship Opportunities in Rural Tourism of Alborz. *Journal Space Economy & Rural Development*, 6(6), 45-58. <http://serd.khu.ac.ir/article-1-2975-fa.html>.
- Polo-Peña, A.I., Frías-Jamilena, D.M., & Rodríguez-Molina, M.Á. (2013). Market Orientation as a Strategy for the Rural Tourism Sector Its Effect on Tourist Behavior and the Performance of Enterprises. *Journal of Travel Research*, 52(2), 225-239. doi:10.1177/0047287512459108.
- Rasul, G. (2016). Managing the food, water, and energy nexus for achieving the Sustainable Development Goals in South Asia. *Environmental Development*, 18(2), 14-25. doi:10.1016/j.envdev.2015.12.001.
- Saxena, S. (2012). Problems Faced By Rural Entrepreneurs and Remedies to Solve. *Journal of Business and Management*, 3(1), 23-29. doi:10.9790/487X-0312329.
- Sharma, V., Seth, P., & Niyazi, S. (2010). Blue Ocean Strategy - a Vehicle for Entrepreneurship Development and Economic Growth in Rural Areas. *International Journal of Asian Business and Information Management*, 1(1), 32-41. doi: 10.4018/jabim.2010010104.
- Sajasi gheydari, H., Eftekhari, R., & Pourtaheri, M. (2014). Codifying and reliability measuring of Ecotourism Entrepreneurship Development indexes in Rural Region. *Journal of Studies of Human Settlements Planning*, 9(26), 45-70. <https://sanad.iau.ir/Journal/jshsp/Article/1032604>.
- Wilson, S., Fesenmaier, D. R., Fesenmaier, J., & Van Es, J. C. (2001). Factors for success in rural tourism development. *Journal of Travel research*, 40(2), 132-138. doi:10.1177/004728750104000203.